

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Statu Hominis Morali In Vita Et Post Mortem

Opfermann, Paul

Moguntiae, 1769

Tentatio diaboli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40701

Homini primo statim, atque in Paradisum trans-
latus fuerat, antequam animalia fuissent ad ipsum
adducta, vel *Eva* ex ipso formata, Dominus præ-
ceptum dedit, quo usum certæ arboris vetuit.
*Præcepitque ei dicens: ex omni ligno Paradisi co-
mede: de ligno autem boni & mali ne comedas;
in quacunque enim die comederis ex eo, morte mo-
rieris. Gen. 2. v. 17.* Equidem LXX. legunt:
ne comedatis, unde nonnulli arguunt, *Eva* quo-
que jam tunc formatæ præceptum illud datum fuis-
se; attamen cum textus hebraus non minùs ac Vul-
gata singulari numero utatur; primordiale hanc
legem soli *Adamo* primitus datam fuisse cense-
bet. Cum tamen *Adamo* tamquam Capiti propo-
sita esset, non *Eva* duntaxat, sed toti quoque po-
steritati simul imposita censebatur. Atque ideo
Eva verè dixit: *Præcepit nobis Deus, ne comede-
remus. Gen. 3. v. 3.* Et sanè oportuit in ipso sta-
tim Paradisi ingressu præceptum hoc *Adæ* imponi,
ne alioquin priùs de arbore scientiæ sine noxa co-
mederet. Verosimillimum quoque est facultatem
ex omni alio Paradisi ligno comedendi factam *Ada-
mo* fuisse, simul ac in hortum ingressus fuit; er-
go etiam exceptio generalem istam concessionem
mox fuit comitata. Atque hanc in sententiam in-
clinat S. AUGUSTINUS L. 8. de *Gen. ad lit. c. 17.*
dicens, *ordinatissimè ita datum fuisse præceptum,*
ut per virum ad feminam perveniret, juxta
disciplinam Apostoli docentis feminas, ut domi vi-
ros suos interrogent. 1. ad Cor. 14.

Invidiâ stimulatus Satanas cum cerneret primos
parentes tam copiosis instructos donis, & divinis
muneribus exornatos, sortemque beatæ perennita-

tis, qua ipse exciderat, ferre non posset; nihil non agendum duxit, ut homines in eandem secum ruinam pertraheret. Quod ut facilius certiusque obtineret, fraudibus utendum ratus, serpentem naturâ suâ callidum ingredi statuit, eamque præprimis adoriri, quam nec suspicio fraudis terreret, nec firmior animi constantia præmuniret. Itaque serpentis organo certâ ratione moto vocem humanam effingit, & sic ad illam: *Cur præcepit vobis Deus, ut non comederetis ex omni ligno Paradisi?* Gen. 3. v. 1. Mulier admirata quidem locutionem serpentis, ac suspicata etiam id quod erat, angelicâ nempe vi istud fieri, metu tamen & timore non corripiebatur, eoquod necdum peccasset, seseque Deo curæ esse non ignoraret. Unde mox respondit: *De fructu lignorum, quæ sunt in Paradiso, vescimur: de fructu verò ligni, quod est in medio Paradisi, præcepit nobis Deus, ne comederemus, & ne tangeremus illud, ne fortè moriamur.* Videbatur sic elusa Satanæ tentatio; at ille rursus ad mulierem: *Nequaquam morte moriemini. Scit enim Deus, quòd in quocunque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: & eritis sicut Dii, scientes bonum & malum.* Splendidis his Satanæ mendaciis illecta Eva, & dulci superbix veneno capta, divini jam immemor præcepti, vidit, quòd bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum oculis, aspectuque delectabile: & tulit de fructu illius, & comedit: deditque viro suo, qui comedit. Gen. 3. v. 6.

44
Lap
sus

Initium itaque peccandi in Eva fuit superbia: cum enim audiisset illa serpentis verba: *nequaquam moriemini, sed eritis sicut dii;* mox fructum arboris